

UNICUM

FESTIVAL SODOBNE GLASBE
CONTEMPORARY MUSIC FESTIVAL
DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

1. UNICUM

**Ponedeljek, 1. oktobra 2012 ob 19.30,
Ljubljana**

Slovenska filharmonija,
dvorana Slavka Osterca

Ensemble Ludus Gravis

Solist in dirigent: Daniele ROCCATO

2. UNICUM

**Nedelja, 7. oktobra 2012 ob 19.30,
Ljubljana**

Slovenska filharmonija,
dvorana Slavka Osterca

Ensemble Traiect

Umetniški vodja: Sorin LERESCU

3. UNICUM

Okrogla miza

**Ponedeljek, 8. oktobra 2012 ob 12.00,
Ljubljana**

Osterčeva soba

Društva slovenskih skladateljev

Glasba med vzhodom in zahodom

TEMA: Ali obstaja vpliv glasbe

vzhodnih dežel na evropsko glasbo

4. UNICUM

**Torek, 9. oktobra 2012 ob 19.30,
Ljubljana**

Velika dvorana Konservatorija za glasbo
in balet Ljubljana

Ansambel MD7

Umetniški vodja: Pavel MIHELČIČ

Dirigent: Simon KREČIČ

5. UNICUM

**Četrtek, 11. oktobra 2012 ob 20.00,
Ljubljana**

Cerkev sv. Frančiška Asiškega, Šiška

Mario PERESTEGI – orgle

6. UNICUM

**Petek, 12. oktobra 2012 ob 19.30,
Ljubljana**

Velika dvorana Konservatorija za glasbo
in balet Ljubljana

Trobilni ansambel Akademije za glasbo

Dirigent: izr.prof.mag. Dušan KRANJC

Program Društva slovenskih skladateljev sofinancirata:
Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport in Mestna občina Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
**MINISTRSTVO ZA IZOBRAŽEVANJE,
ZNANOST, KULTURO IN ŠPORT**

Mestna občina
Ljubljana

Pri izvedbi programa sodelujejo:

- Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana
- M-hotel
- RTV Slovenija
- Slovenska filharmonija

Pridržujemo si pravico, da v programu pride do sprememb.

Fotografije: *arhiv Društva slovenskih skladateljev, Slovenska filharmonija in osebni arhiv izvajalcev.*

Tisk: *CICERO Begunje d.o.o.*

Prevod: *Andrej Rijavec*

Naklada: *300 izvodov*

Izdalo Društvo slovenskih skladateljev, Trg francoske revolucije 6, 1000 Ljubljana, zanj Klemen Weiss, september 2012.

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana

Društvo slovenskih skladateljev
Society of Slovene Composers

Tel. : 01 / 241 56 60

Fax: 01 / 241 56 66

e – pošta: info@dss.si

www.dss.si

ODPRLI BOMO VZHODNA VRATA

Festival sodobne glasbe **UNICUM** je Društvo slovenskih skladateljev (v danem okviru pa Slovenska sekcija Mednarodnega združenja za sodobno glasbo) prvič organiziralo leta 2004. Programska izhodišča spreminjamo bienalno, festival pripravljamo v sodih letih. Podnaslov letošnjega festivala **UNICUM 2012** je **Vzhodna vrata**. To pomeni, da bodo poleg slovenskih glasbenih del, ki imajo prioriteto, na sporedu predvsem dela avtorjev, ki živijo na vzhodni strani sveta. Odpri bomo **vzhodna vrata** in se soočili z ustvarjalnostjo, ki jo zagotovo slabo poznamo.

Poudarek bo na unikatni programski vsebini, ki bo udejanjala izvirno ustvarjalnost in predvsem izvirne poustvarjalne rešitve - poglede na novo umetnost. Ne bomo tožili, da smo program sestavili s sredstvi, ki smo jih dobili, zagotovo pa bomo pritrdili, da smo skrbno izbirali med odličnimi glasbeniki in izbrali tiste, ki so še posebej naklonjeno sledili vzhodno naravnanim programskim izhodiščem. Nekaterim odličnim glasbenikom smo se morali odpovedati. Povabili pa smo tudi mlade glasbenike, ki za svoje umetniško delo potrebujejo dobre mentorje, vendar smo jih povabili predvsem zato, ker so nas v minulem času presenetili z zavirljivo kakovostjo. Nanje bomo mislili tudi čez nekaj let, ko jih bomo povabili, da nastopijo pred najširšim krogom poznavalcev – na koncertih festivala Svetovni glasbeni dnevi.

Umetnost nikoli ne bo presahnila. Umetnost daje moč narodom, ki so v stiski. Umetnost presega dnevno politiko. Ni arogantna, čeravno je sposobna velikih premikov. Ima svoj jezik, svoje poslanstvo, sposobnost in trdnost. Glasba je abstraktna tudi takrat, kadar si sposodi konkretne zvoke. Abstraktna glasba pa zmore spregovoriti tudi o najbolj intimnih stiskah, ki se dotikajo posameznika. Prestopi prag, ki so ga nastavili koristolovci. Bomo premagali čas?

Pridite, in slišali boste. Letos bomo odprli vzhodna vrata.

Pavel Mihelčič
umetniški vodja festivala UNICUM

1. UNICUM

Ponedeljek, 1. oktobra 2012 ob 19.30, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca

Ensemble Ludus Gravis

Solist in dirigent: Daniele ROCCATO

**Stefano BATTAGLIA, Paolo DI GIRONIMO, Tais GOMES, Giacomo PIERMATTI,
Francesco PLATONI, Alessandro SCHILLACI – kontrabas**

PROGRAM

Sofia GUBAIDULINA

PRELUDIJI

Izvajalec: Daniele Roccato

Arvo PÄRT

*PARI INTERVALLO***

Izvajalci: Daniele Roccato,
Paolo Di Gironimo, Giacomo Piermatti,
Francesco Platoni, Alessandro Schillaci

Hans WERNER HENZE

*ŽALNA ODA***

Izvajalci: Daniele Roccato,
Stefano Battaglia, Tais Gomes,
Paolo Di Gironimo, Giacomo Piermatti,
Alessandro Schillaci

Nenad FIRŠT

*VZHODNA VRATA**

Izvajalci: Daniele Roccato (dirigent),
Stefano Battaglia, Tais Gomes,
Paolo Di Gironimo, Francesco Platoni,
Giacomo Piermatti, Alessandro Schillaci

Stefano SCODANIBBIO

DUE PEZZI BRILLANTI

Izvajalec: Daniele Roccato

Arvo PÄRT

*MOJE SRCE JE V HRIBIH***

Izvajalci: Daniele Roccato,
Stefano Battaglia, Paolo Di Gironimo,
Tais Gomes, Giacomo Piermatti,
Alessandro Schillaci

Terry RILEY – Stefano SCODANIBBIO

IND

Izvajalci: Daniele Roccato,
Stefano Battaglia, Paolo Di Gironimo,
Tais Gomes, Giacomo Piermatti,
Francesco Platoni, Alessandro Schillaci

* krstna izvedba

** transkripcija za kontrabas – Daniele Roccato

O POUSTVARJALCIH ...

ENSEMBLE LUDUS GRAVIS

Ludus Gravis je ansambel kontrabasov, ki se posveča izvajanju sodobne glasbe. Skupina se je rodila iz sodelovanja med Stefanom Scodanibbiom in Danielom Roccatom in njegovimi študenti. Svoj prvi nastop so imeli v Auditoriu Nacional de Música v Madridu leta 2010. Zahvalju-

joč svoji originalnosti, Ludus Gravis predstavlja resnično novost na mednarodni koncertni sceni. Doslej je sodeloval na naslednjih uglednih festivalih, ko so Musica D' Hoy (Madrid), »Rassegna di Nuova Musica« (Macerata), »Angelica« (Bologna), »Imago Dei« (Krems), »Music of Changes« (Klaipeda), »Gaida« (Vilnius). Snemal je za tretji program RAI in pri Wergu izdal zgoščenko. Člani ansambla so: Daniele Roccato (vodja), Stefano Battaglia, Daniele Calderone, Tais Gomes, Paolo Di Gironimo, Simone Masina, Andrea Passini, Giacomo Piermatti, Francesco Platoni, Alessandro Schillaci.

Daniele ROCCATO

Je solist na kontrabasu in tudi skladatelj. Smatrajo ga za enega vodilnih virtuozov-kontrabasistov na sodobni glasbeni sceni. Vsekozi se zavzema za povečanje prisotnosti kontrabasa kot solo instrumenta v glasbenem življenju, in to s svojimi skladbami, s promocijo nove glasbe in s sodobnim repertoarjem. Kot solist in dirigent ansambla Ludus Gravis sodeluje na večini uglednih festivalov sodobne glasbe. Njegovo domiselno sodelovanje s pisateljem, dramatikom in igralcem Vitalianom Trevisanom je vodilo k nastanku del, kot so: *Solo et Pensoso*, *Time Works*, *Note sui Sillabari*, *Madre con Cuscino*, *Campo Marzo 9/10*, *Burroughs in Cage in I suicidi di Bernhard*, v katerih nastopa kot skladatelj, aranžer in izvajalec. Kontrabas kot solističen instrument je uspel vključiti v pop glasbo, in sicer v projektih, v katerih sta sodelovala Lucio Dalla in Roberto Vecchioni. Večkrat sodeluje z vidnimi osebnostmi odrske in vizualne umetnosti. Je profesor kontrabasa na Konservatoriju Santa Cecilia v Rimu, često ga vabijo na seminarje uglednih glasbenih ustanov in univerz. Vrsto njegovih koncertov je predvajal tretji program RAI. Kot član žirij mnogokrat sodeluje na mednarodnih tekmovanjih. Rodil se je v Adrii (Italija) leta 1969, trenutno živi v Rimu.

O SKLADATELJIH ...

Sofia GUBAIDULINA (1931)

Se je rodila 24.X.1931 v Čistopolu v Tatarski republiki. Glede na okolje, v katerem je rasla, je razumljivo, da v svojih delih povezuje vzhodne in zahodne tradicije. Na eni strani so njene skladbe prežete z duhovnostjo in vero, na drugi pa je v njih čutiti prisotnost umovanja in dvomov. Prav zares: ne uporablja samo ritmično-numeričnih serij (Fibonacci) ali zlatega reza pri določanju posameznih tonov, ampak tudi mnoge zabrisane grafeme, ki napovedujejo improvizirano dogajanje. Nasprotja trčijo: improvizacijska svoboda in matematična strogost; nenadne epifanije in poudarjeno akademska racionalnost; kozmogonska prizadevanja in težnje, da bi zaobjela tradicionalno, ljudsko gradivo; in končno, duh in materija.

PRELUDIJI za kontrabas solo

Preludiji za kontrabas si je skladateljica sposodila pri svojih desetih, že napisanih študijah za čelo (1974-2009). Sama narava njihove strukture nas navaja k temu, da bi jih imeli za študije in ne preludije, ker vsaka od njih raziskuje različne načine proizvodnje zvoka na kontrabasu, od svetovljanskega do eksotičnega. Lahko bi pa Preludije označili tudi kot variacije, saj izhodiščni motiv pogojuje vsebino vseh skladb, pa najsibo melodično ali harmonsko. In vendar oba naslova implicirata akademsko raziskovanje kontrabasovih potencialov, pri čemer skladateljico sicer zanima slednje, a je njeno raziskovanje tudi nosilec očitno kakovostne glasbe.

Arvo PÄRT (1935)

Estonska skladateljica često enačimo z minimalistično šolo, oziroma natančneje s »svetim minimalizmom« Henryka Mikolaja Góreckega in Johna Tvaernerja. Ta etiketa se je uveljavila v zvezi s Pärtovimi deli po letu 1970, saj so njegove starejše kompozicije pod močnim vplivom neoklasicizma ali serialnosti. Ko je spoznal, da je zašel v slepo ulico, je začel iskati navdih v zgodnji glasbi: začel je študirati gregorijanski koral in vzpon polifonije v renesansi. Istočasno se je posvetil religioznim vprašanjem in vstopil v rusko pravoslavno vero. Glasbo, ki je nastala po obdobju omenjene introspekcije, označujejo enostavni ritmi, posamični, neokrašeni toni in trizvoki. Pärt je to glasbo označil kot »bim-bam-bom« glasbo, ker spominja na blažilni zvok cerkvenih zvokov.

PARI INTERVALLO za pet kontrabasov

Naslov predstavlja ključ k razumevanju »zvončkljajočega« stila. Gre za dve melodični liniji v paralelnem gibanju: zgornji glas vodi diskurz, spremlja ga drugi glas, dve oktavi

in terco nižje. Ker vsak melodičen vstop v zgornjem glasu začne z enim izmed treh tonov spodnjega trozvoka, ki ima izravnalno nalogo, Pärt pravi, da je prvi glas možno razumeti kot človekovo beganje po svetu, drugega pa kot Božjo roko, ki vodi človeka po pravi poti.

Hans WERNER HENZE (1926)

Je nedvomno eden izmed najbolj pomembnih evropskih skladateljev povojnega časa. Od neoklasicističnih začetkov dalje je njegova glasba doživljala strogosti Darmstadta, šla skozi močno spolitizirano fazo, ki ji je botroval njegov gnus do nacistične Nemčije, v kateri je preživel svoja mladostna leta, in sprejela komunistične ideale. Njegov glasbeni jezik je končno začel čutiti lirizem, ki morda spominja na sproščeno okolje Italije, kjer domuje že od leta 1953.

ŽALNA ODA za šest kontrabasov

Je pogrebna pesnitev, posvečena spominu skladateljve dolgoletne prijateljice Margarete Geddes, podpornice umetnosti med in po II. svetovni vojni. Prvotno napisana za šest čelov, pričujoča skladba predstavlja avtorizirano transkripcijo za šest kontrabasov izpod peresa D. Roccata. Kot je često pri Henzeju, njegova dela odsevajo dramo njegovega življenja na osnovi verige disonanc, ki si sledijo v prepletu vse večje kompleksnosti. Edino oazo miru nudi citat Bachovega korala *Moja duša poveljuje Gospoda* kot poklon Margaretini pobožnosti v smislu posredne vzporednice z Devico Marijo. Henzejevo občudovanje in naklonjenost do te žene, sicer drugačnih okusov in pogledov od njegovih, najbolje označujejo skladateljve lastne besede: »Najino prijateljstvo ni nikoli zanihalo, prijateljstvo, skovano med iskreno, duhovito in dobrosrčno Škotinjo in kristjanko in menoj, črno ovco celotne družine. Slavilo je zmago nad sovražnostjo in vsakršnim poizkusom, ki bi ga mogli zastrupiti. Obstajajo pač prijateljstva, ki so tako izjemna, da vse pomanjkljivosti, značajske hibe in razlike med obema stranema nikoli ne prizadenejo njunega vidnega polja (...). Gre za prijateljstva, podobna ljubezenskim razmerjem, le da trajajo veliko dlje.«

Nenad FIRŠT (1964)

Izrazit skladatelj del za godala; njegova glasba je ekspresivna, premišljujoče zadržana in koncertantno učinkovita. Po študiju kompozicije pri prof. D. Škerlu in violine pri prof. R. Klopčiču na Akademiji za glasbo v Ljubljani, se je izpopolnjeval na mednarodnih tečajih za komorno glasbo in kompozicijo na Madžarskem in v Franciji. Deloval je kot violinist zagrebškega godalnega kvarteta Sebastian, predsednik Glasbene mladine Slovenije in umetniški vodja Mednarodnega tabora GMS, zaposlen

pa je kot generalni sekretar Glasbene mladine Slovenije in kot vodja glasbene dejavnosti na Zavodu Celeia Celje. Od leta 1988 je umetniški vodja in dirigent Celjskega godalnega orkestra. Do sedaj je bilo na koncertih in festivalih v Evropi, ZDA, Braziliji, Avstraliji, Rusiji, Koreji, na Japonskem in Tajskem predstavljeno več kot sto Firštovih solističnih, komornih in simfoničnih del, s svojimi skladbami pa je prisoten na tridesetih ploščah uglednih domačih in tujih umetnikov in ansamblov. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj, med drugimi Prešernovo nagrado Akademije za glasbo v Ljubljani (za skladbo III. godalni kvartet), Prešernovo nagrado občine Celje (za celovito podobo glasbenega ustvarjalca) in leta 2009 nagrado Prešernovega sklada (za skladateljski opus zadnjih dveh let). Od leta 2010 je predsednik Društva slovenskih skladateljev.

VZHODNA VRATA za šest kontrabasov

Skladba *Vzhodna vrata* je hommage Hazarjem, skrivnostnemu vojaškemu in nomadskemu ljudstvu, ki je med 7. in 10. stoletjem poseljevalo območje med Kaspijskim jezerom, Uralom in Črnim morjem. Konec 10. stoletja njihova vladarska moč usahne ... Kot v kulturnem romanu »Hazarski besednjak« navaja srbski pisatelj Milorad Pavić, so za njimi izginule vse zgodovinske sledi, po tem, ko so se spreobrnil v eno od še danes poznanih veroizpovedi (judovsko, islamsko ali krščansko - na to vprašanje avtor ne odgovori). Dramaturgija skladbe sledi fantazijski zgodbi o »neodvisnem in močnem plemenu, ki je nekoč prišlo z vzhoda, preganjano z nekakšno vročo tišino ... Ve se, da so vetrovi, ki so jih prignali, bili moški vetrovi, ki nikoli ne prinašajo dežja ...«

Stefano SCODANIBBIO (1956-2012)

Je bil solo kontrabasist in skladatelj iz Macerate v Italiji. V 80. in 90. letih je bilo njegovo ime vidno povezano z renesanso kontrabasa, ko je na velikih festivalih po svetu izvajal na ducate del, ki so jih zanj napisali skladatelji, kot so Bussotti, Donatoni, Estrada, Fernelyhough, Frith, Globokar, Sciarrino in Xenakis. Leta 1987 je v Rimu izvedel štiriurni non-stop maraton, na katerem je izvedel 28 skladb petindvajsetih skladateljev. Scodanibbio je razvil nove tehnike, s katerimi je razširil barvne možnosti in zvočni obseg kontrabasa, in to na Nonom (»arco mobile à la Stefano Scodanibbio« je napisan po partituri *Prometea*) in z Giacintom Scelsijem. Posebej je potrebno omeniti njegovo umetniško sodelovanje s skladateljem Terryjem Rileyjem in pesnikom Edoardom Sanguinetijem. Katalog njegovih del beleži več kot petdeset skladb, napisanih večinoma za godala. Štirikrat so ga izvajali na festivalih Mednarodnega združenja za sodobno glasbo (ISCM). Kot zagovornik nove glasbe je ustanovil festival »Rassegna di Nuova Musica«, ki se vsako leto od 1983 dalje odvija v Macerati, medtem ko je leta 2010 skupaj z D. Roccatom utemeljil Ludus Gravis, ansambel kontrabasov, za katerega je napisal več del.

DUE PEZZI BRILLANTI za kontrabas solo

Gre za izziv, pri katerem naj bi kontrabas pel z lastnim glasom, osvobojenim konvencionalne zvočnosti, ki je bila dotlej omejena na nerodno imitiranje violončela ali pa se je instrument kot resonator uporabljal za dramatične efekte. V teh dveh virtuoznih skladbah, zahvaljujoč alikvotom, ki na tem instrumentu zvenijo bolje kot pri katerem koli drugem, solist daleč preseže zvočni obseg, ki ga ponavadi pričakujemo od kontrabasa.

Arvo PÄRT (1935) (glej stran 6)

MOJE SRCE JE V HRIBIH za šest kontrabasov

Je minimalistično delo za kontratenor (ali alt) in orgle, tokrat v D. Roccatovi transkripciji za šest kontrabasov. Pärt je uglasbil R. Burnsovo homonimno balado, pri čemer je sledil strukturalnim ponavljanjem in istemu pristrčnemu učinkovanju nostalgije za lastno domovino. Burnsovo Škotsko je treba zamenjati s Pärtovo Estonijo, in že smo priča ponovne oživitve pesmi: pravzaprav lahka naloga, saj nas pri tem podpira mistična prisotnost orgel.

Terry RILEY (1935)

Rojen leta 1935 v gorovju Sierra Nevada v Severni Kaliforniji, je Terry Riley leta 1964 s svojo revolucionarno klasično skladbo *In C* sprožil t.i. minimalistično gibanje. Skladba je sledila konceptu forme, ki sestoji iz prepleta ponavljajočih se vzorcev, forme, ki je spremenila tok glasbe 20. stoletja in vplivala na delo Steva Reicha, Philipa Glassa in Johna Adamsa kakor tudi vrste rokovskih skupin, kot so med drugimi The Who, The Soft Machine, Curved Air, Tangerine Dream itd. V 60. in 70. letih se je posvetil solističnim improvizacijskim skladbam za elektronske klaviature in sopranski saksofon, in bil prvi, ki je uporabljal različne načine »trakovnega zamika« pri živih izvedbah, kar je posledično vodilo k nadaljnji skupini ključnih kompozicij: *A Rainbow in Curved Air*, *Poppy Nogood and the Phantom Band*, *The Persian Surgery Dervishes in Shri Camel*. Te hipnotične, večplastne improvizacije z vzhodnjaškim nadihom so pripravile oder za gibanje nove dobe (New Age), ki je nastopila šele kako desetletje pozneje. V 80. letih se je Riley vrnil h klasični notaciji in napisal vrsto del za godalni kvartet Kronos. Citirane skladbe se kaj malo opirajo na strukturne plasti njegovih skladb iz šestdesetih. Prav nasprotno: so bolj lirične in vključujejo vplive ameriškega jazza, indijskih rag in tradicionalne klasične glasbe, ob tem pa nadaljujejo z značilnostmi minimalističnega stila. In vendar, nobeno Rileyjevo delo ni imelo takšnega odmeva kot njegova pionirska kompozicija *In C*.

IN D za ansambel kontrabasov

In D je avtorizirana predstavitev T. Rileyjeve *In C* (1964) za ansambel kontrabasov. Skladba raziskuje možnosti akorda na D, ki najboljše interpretira harmonski in barvni potencial

kontrabasa. Skladba sama sledi prvotni strukturi 53. kratkih melodičnih vzorcev - od enega samega tona do bolj kompliciranih fraz. Zapovrstje vzorcev je točno določeno, vendar pa lahko vsak izvajalec sam, ad libitum, odloča, koliko časa se bo zadržal na določenem vzorcu, ob edini omejitvi, da ne zaostane za več kot tri takte za ostalimi. Navkljub svoji očitni enostavnosti *In D* zapelje poslušalca v mantra ritmov in nasprotnih ritmov, barvnih mikrovariacij in postopne dinamične rasti, pri čemer ga, vse do konca, pušča v nenehnem pričakovanju vrhunca (ki ga nikoli v celoti ne doseže). S. Scodanibbio je nekoč dejal, da je poslušanje *In D* podobno opazovanju kristala, ki se počasi vrti in odseva vse obstoječe barve. Počasnost nedojemljivega gibanja napolni naše vizualno polje z vsemi »mikrotonalnimi« odtenki iste tonalitete, preden se premakne v območje naslednje barve.

Handwritten musical score for the first system of 'In D'. It features a grand staff with treble and bass clefs. The music is written in a complex, non-standard notation with various accidentals and dynamic markings like 'mf'. A large, sweeping line is drawn across the upper part of the staff, suggesting a melodic contour or a specific performance technique.

Handwritten musical score for the second system of 'In D'. The title 'stringendo' is written above the staff. The notation is dense and complex, with many accidentals and dynamic markings. The piece is written in a non-standard notation, possibly indicating microtonal or extended techniques.

Handwritten musical score for 'DANZA'. The title 'DANZA' is written above the staff, followed by the tempo marking 'Allegro (♩ = 120 ca)'. The piece is written in a standard notation with a 2/4 time signature and a dynamic marking of 'p'. The music is more rhythmic and melodic than the previous systems.

2. UNICUM

Nedelja, 7. oktobra 2012 ob 19.30, Ljubljana

Slovenska filharmonija, Dvorana Slavka Osterca

Ensemble Traiect

Umetniški vodja: Sorin LERESCU

Geanina SĂVEANU-MERAGIU – *violina*, Georgeta RADU – *tolkala*,
Viorica NAGY – *violončelo*, Alexandru HANGANU – *flavta*, Răzvan GACHI – *klarinet*,
Andrei PODLACHA – *klavir*, Tiberiu CENUȘER – *pozavna*

PROGRAM

Lojze LEBIČ

BARVNI KROG

Octavian NEMESCU

NARAVNO - KULTURNO

Liviu MARINESCU

HARMONSKA POLJA

Mihaela VOSGANIAN

UN ALTRA CIACCONA

Veronica ANGHELESCU

NEIZBRANA CESTA

Sorin LERESCU

SUONO TEMPO II

O POUSTVARJALCIH ...

ENSEMBLE TRAIECT

Od decembra 1982 dalje, ko je na pobudo Sorina Lerescuja v Bukarešti nastal TRAIECT, je bilo osnovno vodilo Skupine za novo glasbo promocija sodobnih, še posebej romunskih del. TRAIECT se je v teh tridesetih letih koncertov doma in v tujini razvil v ansambel, ki se predaja naj-novejšim kompozicijskim izkušnjam, in postal prava šola za interprete nove glasbe. Številna dela so nastala po naročilu TRAIECTa, mnoga pa so posvetili ansamblu skladatelji iz različnih dežel. Prve izvedbe so vedno bila stalnica TRAIECTovih koncertov, pravi zaščitni znak, tako kot prizadevanje iz vrst občinstva pridobiti kar največ ljudi za vrednote sodobne glasbe. Na ta način TRAIECT načrtno promovira koncept »šova sodobne glasbe«, s tem da vključuje vanj različne načine vizualizacije glasbe: ples, računalniške in grafične podobe, svetlobo, a tudi poezijo - vse to v smislu vseobsegajoče povezovalne vizije pomenov in namenov umetnosti v današnjem svetu.

12

UNICUM

Sorin LERESCU

Sorin Lerescu se je rodil v Craiovi, Romunija, 14.IX.1953. Kompozicijo je študiral na Nacionalni univerzi za glasbo v Bukarešti pri Tiberiu Olahu in Anatolu Vieruju. Njegovi podiplomski učitelji so bili Ton de Leeuw, Brian Ferneyhough, Morton Feldman. Leta 1982 je ustanovil TRAIECT - Skupino za novo glasbo (ki je leta 1983 prejela nagrado romunskih glasbenih kritikov). V tridesetih letih svojega glasbenega delovanja ja TRAIECT domači in tuji publikli predstavil veliko število sodobnih del, ki pokrivajo široko pahljačo stilov in estetskih usmeritev, značilnih za novo glasbo. Je utemeljitelj in direktor Srečanj nove glasbe, mednarodnega festivala v mestu Kraila. Od 2003 je predsednik romunske sekcije ISCM. S. Lerescu je bil tudi direktor in kodirektor 14. in 19. Mednarodnega tedna nove glasbe - festivalov SIMN v Bukarešti, in direktor Meridiana, mednarodnega festivala romunske sekcije ISCM v Bukarešti (2005-12). Njegov opus obsega: dela za simfonični orkester (*Modalis I*), godalni orkester (*Momenti*), 5 simfonij, 5 koncertov, 2 kantati, instrumentalna in vokalno-instrumentalna dela, elektronsko glasbo in opero *URMUZICA*.

O SKLADATELJIH ...

Lojze LEBIČ (1934)

je diplomiral na Filozofski fakulteti iz arheologije (1957), hkrati pa študiral dirigiranje in diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Skladateljsko izhaja iz skupine Pro musica viva. Njegova dela zajemajo skoraj vsa skladateljska področja, večkrat so bila izvedena na Svetovnih glasbenih dnevih ISCM ter številnih drugih mednarodnih festivalih. Za skladateljski opus je prejel Prešernovo nagrado. Je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti. Leta 2003 je bil izvoljen za zunanjega člana Kraljeve Flamske Akademije Belgije za znanost in umetnost.

BARVNI KROG za sedem izvajalcev

je nastal spomladi leta 2008 na pobudo Pavla Mihelčiča, umetniškega vodje odlične slovenske komorno-glasbene skupine MD7. Nekatere značilnosti dela je razbrati že iz naslova:

- v obliki, ko se sicer enostavno delo členi v tri enote tako, da obe mirni, zunanji, zao-krožata dramatični in hitri srednji del;
- v izrazu, kot iskanje ravnotežja med zvočno barvnostjo in glasbenim doživljanjem;
- v tehniki zvočnega razvijanja, preoblikovanja ter instrumentalnih predelav, kdaj virtuozno, drugič lirično, v nekaterih odsekih strogo nadzorovano, v drugih svobodnejše. Ali z besedami skladatelja: »... pri tem delu sem – pa naj se sliši protislovno – v prostor »konsonančne atonalnosti« oblikovno pregledno povezal sedem barvno ter zvočno-izrazno zelo različnih inštrumentov /.../ tudi predlagana razporeditev izvajalcev pri izvedbi v krog je del naslova ...«

Octavian NEMESCU (1940)

se je rodil v Pascaniju v Romuniji. Študiral je kompozicijo pri Mihailu Jori na Glasbeni univerzi v Bukarešti (1956-63). Profesor kompozicije in doktorandski svetovalec na Nacionalni univerzi za glasbo v Bukarešti. Že kot študent se je priključil avantgardnemu gibanju v okviru romunskih skladateljskih prizadevanj. Po letu 1965 je začel snovati dela v smislu »odprtega ustvarjanja« ter konceptualno in okolij-sko glasbo. Z letom 1967 se je vključil v romunski spektralni trend. Začeni s kompozicijo »Koncentrično« je njegovo ustvarjanje postalo arhetipsko usmerjeno kot rezultat negovanja estetike odkrivanja bistva. Njegova novejša dela imajo iniciacijski značaj, ki se razvija v nespektakularnem, ritualnem vzdušju kot priložnosti, da se obnovijo stari misteriji in sredstva prebuje iz biološkega, duševnega in duhovnega spanja. Prejel je številne nagrade.

NARAVNO – KULTURNO za ansambel in obdelane zvoke

Delo je bilo zasnovano leta 1973 in dokončano 1983 (v elektroakustičnih glasbenih studiih v Gentu in Bukarešti). 1985 je sledila nagrada Mednarodne konfederacije za elektroakustično glasbo (ICEM). Kompozicija sodi v spektralno arhetipsko glasbo, ki sugerira veliki pok; začetno eksplozijo kozmičnega rojstva univerzuma, narave, ter šest bibličnih dni stvarjenja in nastopa štirih kraljestev: rudnin, rastlin, živali in človeka. Ta proces se razvija na podlagi arhetipske farme jajčne spirale, ki se začene na osrednjem tonu G (6. alikvotni ton) v kontinuirani evoluciji iskanja, od globokih in priostrenih območij tja do ostrega E (80. alikvot) in nizkega D kot fundamentalnega zvoka. Priča smo rasti »zvočnega drevesa«, »drevesa življenja«, arhetipa vseh arhetipov, ki do konca (sedmega dne) prinaša kulturne »sadove«, vzpenjajoče se melodije, ki jih izvajata klavir in ansambel.

Liviu MARINESCU (1970)

Njegova dela so že izvajali ugledni orkestri in ansambli, med drugimi Clevelandski komorni simfonični orkester, Češka filharmonija Bohuslava Martinůja, Orkester 2001 v Filadelfiji in Nacionalni komorni orkester romunskega radia. Svoj glasbeni študij je nadgradil v Bukarešti, Clevelandu in Washingtonu, DC, od leta 2002 vodi oddelka za glasbeno kompozicije in teorijo na Kalifornijski državni univerzi Northridge v Los Angelesu.

HARMONSKA POLJA za komorni ansambel

Harmonska polja nadaljujejo z Marinescujevimi najnovejšimi raziskavami naravnega spektra zvoka. Tako je v skladbi najti štiri različne situacije: odseke, ki slonijo na prvih petnajstih alikvotnih tonih s C-jem kot osnovnim tonom, odseke, ki so osrediščeni na visoke alikvote, svobodno napisane dele ter kratke dvanajsttonske segmente. Cilj celotne skladbe je v uporabi arhetipskih konceptov konsonance v razmerju do disonance, pulziranja do nepulziranja, kar ustvarja trenutke zapuščanja in vračanja k občutju harmonske enovitosti.

Mihaela VOSGANIAN (1961)

je diplomirala kompozicijo in doktorirala na Glasbeni univerzi v Bukarešti, kjer deluje kot profesor za kompozicijo, polifonijo in sodobne jezike. Prejela je vrsto nagrad, med njimi: Santa Cecilia Alba Adriatica (1992, Italija), kompozicijska nagrada INM Consortium (1998, ZDA), nagrada G. Enescuja Romunske akademije (2000), nagrada Romunske zveze skladateljev za simfonično delo (2009). Predavala je na mednarodnih festivalih in konferencah v ZDA in Novi Zelandiji ter v raznih deželah Evrope

(Italija, Anglija, Španija, Nemčija). Izdala je 12 zgoščenk (od teh 4 avtorske), njeno glasbo izvajajo doma in po svetu. Je predsednica Romunskega združenja »Ženske v glasbi«, ustanoviteljica in umetniški koordinator Skupine Inter-art ter direktor Mednarodnega tedna nove glasbe (2003, 2010-12) ter MultiSonicFest-a.

UN ALTRA CIACCONA za violino in obdelane zvoke

Skladba sodi v »paradigmatski cikel«, v serijo del, v katerih skuša skladateljica izčrpati ponavljanje matrice določene glasbene govornice in semantičnih elementov. Na meji med tradicijo in sodobnostjo, ta dela predstavljajo hibridno zvrst med passacaglio in ciaccono, ki sloni na tradicionalnem armenskem vzorcu, ki ga je Mihaela Vosgianian prvič uporabila v svojih *Armenskih Interferencah* (1995).

Veronica ANGHELESCU (1981)

je romunska skladateljica resne glasbe, ki se ukvarja tudi z žurnalizmom. Trenutno je glavna urednica periodične publikacije No 14 Plus Minus – Contemporary Music Journal. Pred svojim glasbenim študijem (na univerzi Spiru Haret pri Sorinu Lerescuju in na Nacionalni glasbeni univerzi v Bukarešti pri Doini Rotaru) je študirala filologijo, ki jo je zaokrožila z doktoratom na temo »Retorika shakespearjevskega diskurza«. S petindvajsetimi leti se je posvetila študiju kompozicije. Večinoma sklada religiozno glasbo, zborovsko in instrumentalno, ter glasbo s poetičnim ozadjem. Zelo rada ima bizantinsko glasbo in romunsko folkloro, tako da te in take motive nemalokrat vključuje v svoje skladanje.

NEIZBRANA CESTA za ansambel

Neizbrana cesta je glasbeno delo, posvečeno Sorinu Lerescuju in ansamblu Traiect in napisano za sedem instrumentov. Sloni na čudoviti pesmi Roberta Frosta z istim naslovom, *Neizbrana cesta*. Glavna ideja pesmi botruje izboru oziroma odločitvi skladateljice za določen stil komponiranja, ki je večinoma zmerno resen ter osredičen ne toliko na barve kot na melodijo in polifonijo.

»Z vzdihom bom pripovedoval, / večkrat, dolgo in poslej: / V gozdu na križišču sem zastal, / manj zvoženo cesto tam izbral, / in vse drugače je bilo za vselej.« (Robert Frost - prevod A.R.)

Sorin LERESCU (1953) (glej stran 12)

SUONO TEMPO II za komorni ansambel

je izraz mojega prizadevanja po oblikovanju glasbenega diskurza, ki bi ga zaznamovala superpozicija melodičnega fragmenta (subjektivni čas) in namišljene osi objektivnega časa (tempo in secondi) v kontinuirani zvočni strukturi. Napisan je za 7 instrumentov:

flavta, klarinet, trombon, tolkala, klavir, violina, čelo. Delo predstavlja nov pogled na estetske ideje prvega dela s tem naslovom, *Suono-Tempo za 9 instrumentalistov* iz leta 1991, ki ga je ansambel pod moja taktirko izvedel v Romunskem Athenaeumu v Bukarešti. *Suono Tempo II* je posvečen ansamblu TRAIECT ob njegovi tridesetletnici.

Handwritten musical score for a piano and string quartet. The piano part is on the left, and the string quartet is on the right. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'mf'.

Handwritten musical score for a string quartet. The score is written for four staves and includes the instruction "stringendo" above the first staff.

Handwritten musical score for a piano. The score is titled "DANZA Allegro (l = 120 ca)" and includes the tempo marking "2p".

3. UNICUM

Okrogla miza

Ponedeljek, 8. oktobra 2012 ob 12.00, Ljubljana

Osterčeva soba Društva slovenskih skladateljev

Glasba med vzhodom in zahodom

Ali obstaja vpliv glasbe vzhodnih dežel na evropsko glasbo?

Nekateri umetniški krogi so silno zamozavestni. Priznajo samo svojo umetnost, na umetnost drugih narodov pa gledajo (sicer) prizanesljivo, a še vedno podcenjevalno. To je davek globalizaciji, to je davek razvitemu svetu, ki malokdaj prizna kakovost tudi drugim. In vendar se je svet spremenil. Glasba ni samo domena nekaterih evropskih kultur, glasba ima svojo vrednost tudi na bližnjem in na daljnem vzhodu.

Pa to glasbo poznamo? Sploh vemo za dosežke manj znanih vzhodnih kultur? Obstaja glasba zahodnega sveta, obstaja tudi glasba vzhodnega sveta. In smo pomislili: ali obstaja vpliv glasbe vzhodnih dežel na evropsko glasbo? In narobe: kakšen vpliv je opravila zahodna glasba na glasbo vzhodnih narodov?

Na vsa vprašanja ne bomo odgovorili. Zakaj naj bi? Morda pa bomo izvedeli, kaj se dogaja na vzhodu, kako razmišljajo na drugih koncih sveta? Umetnost je vendar svojina vseh narodov, mar ne?

Povabil sem zanimive sogovornike. Da bodo sedli za okroglo mizo, so obljubili: Sorin Lerescu (Romunija), dr. Lasanthi Manaranjanie Kalinga (Šrilanka), dr. Andrej Misson, dr. Svanibor Petan, Nina Perović (Črna Gora) in dr. Gregor Pompe.

In ne bomo samo govorili. Poslušali bomo tudi nekaj glasbe.

Igrala bo violinistka Lasanthi Manaranjanie. Godalni kvartet Gusle, ki je delo podiplomantke Akademije za glasbo Nine Perović, bo zaigral Godalni kvartet Akademije za glasbo - Ad libitum (Klavdija Novšak, 1. violina, Jerica Kozole, 2. violina, Kristina Ramšak, viola in Domen Hrastnik, violončelo; mentor: docent Jernej Brence) .

Pavel Mihelčič

4. UNICUM

Torek, 9. oktobra 2012 ob 19.30, Ljubljana

Velika dvorana Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana

Ansambel MD7

Umetniški vodja: Pavel MIHELČIČ

Dirigent: Simon KREČIČ

Matej Zupan – *flavta*, Jože Kotar – *klarinet*, Mihael Šuler – *pozavna*,
Franci Krevh – *tolkala*, Luca Ferrini – *klavir*, Katja Krajnik Kralj – *viola*,
Igor Mitrović – *violončelo*

PROGRAM

Fabián PÉREZ TEDESCO

*SYNOPSIS IX**

Zeqirja BALLATA

*THE NAME**

Mihael PAŠ

*NUTCASE**

Marjan ŠIJANEC

*TRIJE PLESI AAA**

Sorin LERESCU

JADRANJE

Julia GOMELSKAYA

*TRIJE VZPONI K IDENTITETI**

* krstna izvedba

O POUSTVARJALCIH ...

Ansambel MD7

Letos mineva 10 let od prvega koncerta Ansambla MD7. Prvi koncert je bil 20. novembra leta 2002 v Trstu (Trieste prima). Ustanovitelj in umetniški vodja ansambla, ki deluje v okviru Kulturnega društva MD7, je skladatelj Pavel Mihelčič. Zasedba sedmih glasbenikov je nenavadna, saj je običajno violino zamenjala viola.

Osem let je ansambel nastopal pod suggestivnim vodstvom ameriškega dirigenta Stevena Loya. Potem ko je ansamblov stalni dirigent odšel na študij v ZDA, je vodstvo (z nocojšnjim koncertom) prevzel dirigent Simon Krečič. Ansambel MD7 ima za seboj številne zelo uspešne koncerte doma in na tujem (Avstrija, Hrvaška, Irska, Italija, Koreja, Romunija). Repertoar obsega več kot 70 skladb domačih in tujih avtorjev, ki so skoraj vse nastale za ta ansambel. Ansambel je posnel tri samostojne zgoščenke, posnetki pa so tudi na zgoščenkah, ki so izšle v Avstraliji in v Romuniji. Za ansambel tudi zdaj ustvarjajo slovenski in tuji skladatelji. Svoja vrata odpira na vzhod in na zahod.

Simon KREČIČ

je leta 2002 zaključil študij klavirja na ljubljanski Akademiji za glasbo kot zadnji diplomant prof. Acija Bertoncija, julija 2005 pa podiplomski študij klavirja na visoki umetniški šoli v Bernu v razredu prof. Aleksandra Madžarja. V času študija klavirja v Švici je Simon Krečič začel študirati še dirigiranje v razredu profesorja Dominique-a Roggen-a. Trenutno študij končuje na Akademiji za glasbo pod mentorstvom prof. Milivoja Šurbka. Novembra 2008 je na mednarodnem dirigentskem tekmovanju v italijanskem Grossetu prejel tretjo nagrado ter dirigiral orkestru „Città di Grosseto“ na zaključnem koncertu nagrajencev. Od marca 2009, ko je dirigiral koncert v okviru festivala Slovenski glasbeni dnevi, je Simon Krečič redni gost Orkestra Slovenske filharmonije. Orkestru bo januarja 2013 dirigiral na turneji v ciklu »Pika, Tačka, Točka« v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. V zadnjem času je veliko sodeloval tudi z Orkestrom RTV Slovenija. Vodil je Božični koncert 2010 in koncert ob dnevu Evrope, maja 2012. V tekoči sezoni bo dirigiral na Božičnem koncertu in na abonmajskem koncertu poimenovanem »Noč klavirjev«, februarja 2013.

Prepoznaven je tudi kot dirigent sodobne glasbe. Bil je gost številnih koncertov festivala Slowind tako doma kot na tujem (Pariz, Riga). Februarja 2011 je bil asistent dirigenta

pri predstavi Werther J. Masseneta v produkciji Kraljeve operne hiše v Madridu. Simon Krečič je zaposlen v Operi in baletu SNG Ljubljana od oktobra 2007. Od takrat je kot korepetitor je sodeloval tako rekoč pri vseh predstavah opernega dela produkcije. Pri nekaterih je bil tudi asistent dirigenta (Seviljski brivec, Pastir). Pripravil in vodil je projekt »Humor v glasbi 18. stoletja« ter dirigiral Orkester SNG na koncertu s solisti Akademije za glasbo aprila 2012.

DANZA
Allegro (♩ = 120 ca)

O SKLADATELJIH ...

Fabián PÉREZ TEDESCO (1963)

se je rodil v Buenos Airesu leta 1963 in od leta 1987 dalje živi in deluje v Trstu. Njegova kariera je pisana: poleg tega da je tolkalec v orkestru Gledališča Verdi, često nastopa kot solist na marimbi. Je tudi član kvinteta TriesTempo, uči na Tržaškem konservatoriju, občasno dirigira, vodi mojstrske tečaje in je član raznih žirij. Že od rane mladosti strastno komponira, pri čemer sebe smatra za samouka, eklektičnega skladatelja. Ritem in tolkala so v njegovih delih najbolj pomembna. Njegov glasbeni jezik predstavlja zelo osebno sintezo južnoameriških elementov in evropskih glasbenih kultur. Njegova skladba »Empor« (za marimbo solo in tolkalni kvartet) je leta 1997 na kompozicijskem tekmovanju fundacije Proscenio v Buenos Airesu dosegla prvo nagrado; slednja mu je bila podeljena tudi v Povolettu leta 2000 na tekmovanju »Euritmija«. Njegova dela so med drugimi izdale založbe Pizzicato, Rugginenti in Taukay, mnoga so izšla na zgoščenkah (EMI, Rugginenti, Taukay, Audio Ars Studio) in bila izvajana na radiu. Njegov katalog vsebuje več kot 100 partitur solistične, komorne in simfonične glasbe, glasbe za solo instrumente z orkestrom in odrske glasbe. Nekatera dela izvajajo ugledne glasbene ustanove in jih vključujejo v svoje koncertne sezone, v Evropi, Južni Ameriki in Avstraliji, in to v izvedbi pomembnih solistov in ansamblov. Ob 40. Tržaškem operetnem festivalu leta 2009 je dobil naročilo za aranžiranje F. Leharjevega »Grofa Luksemburškega« in »Valčkovega sna« O. Straussa.

SYNOPSIS IX

Synopsis IX je zadnja skladba iz cikla, ki ga je skladatelj zasnoval leta 1996. Osnovana in razvita je na zaporedju šestnajstih akordov, pri čemer gre za dotike različnih in skupnih zvokov. Naslovna beseda obeta povezanost različnih tonov. *Synopsis IX* izhaja s področja okrog središčnega tona D, z izbranimi toni v danem zvočnem polju. Zvočni material dopolnjujejo ritmične strukture, ki se vračajo v stalnico razvitih tonskih materialov.

Zeqirja BALLATA (1943)

Skladatelj in pianist v svojih delih često uporablja ljudske prvine svoje rojstne dežele in jih povezuje z najsodobnejšimi glasbenimi sredstvi. Znan je tudi kot glasbeni pisec in publicist. Diplomiral je iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani (1967, razred prof. Matije Bravničarja, podiplomski študij 1969, razred prof. Lucijana Marije Škerjanca). Izpopolnjeval se je v Benetkah (1969-70, V. Mortari), na Accademii Chigiani v Sieni (1971-72, F. Donatoni) in v Rimu (1972-73, G. Petrassi). Poučeval je na Glasbeni šoli Franca Šturma v Ljubljani (1965-70), bil prof. na Višji pedagoški šoli v Pristini

(1971-75), docent, izredni in redni profesor na Fakulteti umetnosti v Prištini (1975-91), predsednik Sveta, prodekan ter dekan Fakultete (v letih 1975-77, 1977-79, 1979-81), prispeval k ustanovitvi Društva skladateljev Kosova, Fakultete umetnosti v Prištini ter festivala Dnevi kosovske glasbe (v letih 1972, 1975 in 1979). V letih 1991-2009 bil prof. oz. svetnik na Srednji glasbeni in baletni šoli v Mariboru oz. sedanjem Konservatoriju... Njegov dosedanji solistični-komorni, vokalno-instrumentalni in orkestralni opus šteje več kot 155 skladb, ki so izvedene Sloveniji, na Kosovu in na Hrvaškem, v Italiji, Albaniji, Franciji, Nemčiji, Avstriji, Bolgariji, idr. Za svoje delovanje je prejel več nagrad in priznanj. Sedaj živi in deluje med Mariborom in Prištino.

THE NAME

Osnovo glasbenega gradiva skladbe »The Name« za flavto, klarinet, pozavno, violo, violončelo, klavir in tolkala tvorijo (1) note (in njih medsebojna razmerja), izhajajoče iz črk imena pomembnega skladatelja...

Posamezne (2) črke imena, ki nominativno ne „dajo“ (glasbeno) noto jih deklamirajo posamezni člani ansambla.

Časovne (3) dolžine not(nih vrednosti) in iz njih nastalih (4) metričnih oziroma taktnih enot so v naprej določene; tako sta v naprej določeni tudi (5) dinamika in (6) tempo skladbe. Ritem oziroma (7) ritmične vrednosti pri tolkalih brez določene višine tona so svobodno obravnavane.

Iz vsega tega je nastala naslednja oblika skladbe: a - a1 - b - b1 - b2 - b3 - a2 - a3.

Mihael PAŠ (1970)

je študiral kompozicijo na Akademiji za gasbo v Ljubljani, kjer je leta 1999 diplomiral v razredu prof. Uroša Rojka. Že v času študija se je navduševal nad elektronsko glasbo. Sicer pa se Paš v svojem delu vedno znova vrača v meditacijo o skrivnosti, ki je prežeta z globoko vero. Kmalu po diplomi je nastala skladba *Dies Irae* za ansambel, živo elektroniko, elektronski posnetek in utrip srca, ki je bila leta 2001 tudi predstavljena na mednarodni skladateljski tribuni. Vse do leta 2006 se je skladatelj skoraj povsem posvetil delu na Uredništvu za resno glasbo na Radiu Slovenija. Približno takrat pa je nastala skladba *S* za posneto elektroniko in žarnico, ki je bila predstavljena na Mednarodni skladateljski tribuni za elektronsko glasbo. V tem času je po naročilu Društva slovenskih skladateljev nastal Godalni kvartet A.S. »Moja duša poveljuje Gospoda«, ki je bil izveden na Komorni noči DSS leta 2007, leta 2010 je bil v okviru Komorne noči izveden tudi Godalni trio. Po naročilu Akademskega pevskega zbora Tone Tomšič pa je leta 2007 nastala *Missa Brevis*. Leta 2009 je po naročilu festivala Slowind nastala skladba *Sotonamor*, ki je bila tudi izvedena v okviru festivala Slowind.

NUTCASE

Skladba *Nutcase* se osredotoča na pravilo napake, oziroma na »pravilno napako«. Skladbo povezuje razposajeni motiv, ki opisuje veselega norčka, vendar se ta izgublja v topotu strojev in vrvežu vse hitrejšega prometa. Vse bolj strastno čustvo radosti in besa na eni strani ter vse bolj hladna preračunljivost na drugi strani se izničita v neznosnem hrupu, s katerim se skladba konča.

Marjan ŠIJANEC (1950)

Leta 1978 je diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani (mentor U. Krek). Izpopolnjeval se je v elektroakustični glasbi in računalniškem programiranju na Radiu Beograd in Inštitutu za nuklearno fiziko v Vinči. Bil je med pionirji računalniške glasbe v nekdanji Jugoslaviji. Šijančeva dela lahko opredelimo kot postmoderna. Razvijal je posebno algoritmično glasbo in je avtor edinstvene skladateljske tehnike, ki sloni na integralnem serializmu magičnih kvadratov. Njegova dela se izvajajo tako doma kot v tujini (Mednarodni festival sodobne glasbe – MBZ, Zagreb; Bemus, Beograd; Letni pregled Jugoslovanske glasbe, Opatija (1984-1990); Festivali eksperimentalne glasbe, kot sta Prix Ars Electronica, Linz, (Austria) Bourges (Francija); ... Za svoje delo je prejel številne nagrade in priznanja.

TRIJE PLESI AAA

Skladba, nastala po naročilu umetniškega vodje ansambla MD7, skladatelja Pavla Mihelčiča, je moje imaginativno občutenje zvokov starega sveta. Elektroakustični in konkretni zvok sta kot nekakšen bazalni konglomerat, kateri se, preko potomcev donedavnih naravnih ljudstev, razodeva v sedanjosti ter vpliva na zvočno podobo našega sveta. Glasbeni instrumenti komornega ansambla se v toliko potrebni želji po harmoniji spoprijemajo z arhetipsko naplavino, kot tudi njeno, navidezno različno, geografsko evolucijo ter se poskušajo ujeti v treh stiliziranih plesih, ki poudarjajo podobnost med njimi - sožitje Enosti. Trije plesi, trije kontinenti. Afrika, Azija, Amerika.

Na koncertu bo predstavljen samo uvod in prvi ples (Afrika). Vzrok za takšno odločitev je zahtevnost materije in želena končno trajanje skladbe. Zahvaljujem se etnomuzikologu dr. Svaniboru Pettanu za prijazne nasvete in pomoč pri izboru zvočnih primerov. Delo posvečam svoji duhovni in življenjski sopotnici dr. Albinici Pesek.

Sorin LERESCU (1953) (glej stran 12)

JADRANJE

Skladbo *Sailing (Jadranje)* je Sorin Lerescu napisal za ansambel MD7. Ta jo je prvič izvedel pred desetimi leti - 20. novembra 2002 v Trstu. Takrat je skladatelj o svojem delu

napisal tole: »Osnovna zamisel tega dela je jadranje – kot simbol za vode Donave: med tenkimi melodičnimi in homofonskimi strukturami (prvi del). V drugem delu prevladujejo improvizacijske strukture, ki oblikujejo polifonijo obenem s homofonskimi glasbenimi prehodi. Skladba se konča z odmevom uvodnih zvokov.«

Julia GOMELSKAYA (1964)

je diplomirala na Nacionalni glasbeni akademiji A. V. Neždanova v Odesi (Ukrajina). Izpopolnjevala se je na Guidhall School of Music & Drama v Londonu, kjer je dosegla stopnjo magistra glasbe, ki jo je potrdila tudi City University of London. Ima tudi doktorat iz glasbe. J. Gomelskaja je profesor kompozicije v Odesi na ustanovi, kjer je diplomirala. Njen opus obsega simfonična in komorna dela, balete, zborovsko, vokalno in elektronsko glasbo. Prejela je vrsto nacionalnih in internacionalnih nagrad. Je član upravnega odbora Zveze ukrajinskih skladateljev, ukrajinske sekcije ISCM in PRS (VB). Sodelovala je na številnih mednarodnih festivalih in projektih v Evropi in ZDA. Njeno glasbo so izvajali v dveh uglednih dvoranah v Londonu: Wigmore Hall in Purcell Room, in v Gran Teatre del Liceu v Barceloni. Njeno komorno operno sceno »Božanska Sara« (libretist Michael Irwin) je posnel Radio 3 BBC-ja leta 2002. V maju 2008 je njen balet *Jane Eyre* doživel 10 predstav v gledališču Peacock v Londonu, v izvedbi Londonškega otroškega baleta. Njene skladbe je izdalo več založb: GSMD in Micropress(VB) ter *Sordino Ediziuns Musicalas* (Švica); njena glasba je posneta na vrsti zgoščenk.

TRIJE VZPONI K IDENTITETI

Trije vzponi k identiteti (2012) za Ansambel MD7: Naslov odseva glavno idejo kompozicije, v kateri skladateljica uporablja »duhovni prostor« tradicionalne ukrajinske ljudske glasbe.

5. UNICUM

Četrtek, 11. oktobra 2012 ob 20.00, Ljubljana

Cerkev sv. Frančiška Asiškega, Šiška

Mario PERESTEGI – orgle

PROGRAM

Primož RAMOVŠ

ANNO DOMINI 1985

I, II, III, IV, V

Ivan JEVTIČ

LA RÉVÉLATION DE LA LUMIÈRE

Zdenek POLOLANIK

PRELUDIO FESTIVO

Luboš SLUKA

VIA DEL SILENZIO

DANZA

Allegro (♩ = 120 ca)

Feliks NOWOWIEJSKI

CANON GREGORIEN

Naji HAKIM

PEACE BE WITH YOU (AALAIKI'SSALAAM)

Andante

Con spirito

Scherzando

Con fuoco

Energico

Moderato

Leggiero

Risoluto

Josip MAGDIĆ

INTRA VITAM MORTEMQUE

Anđelko KLOBUČAR

IL SONATA ZA ORGLE

Maestoso

Largo

Presto possibile

Mario PERESTEGI

Orglar in pedagog Mario Pererstegi se je rodil leta 1971 v Zagrebu. Orgle je študiral v razredu akademika in profesorja Anđelka Klobučarja. Njegov orgelski opus Perestegi stalno uvršča na sporede svojih koncertov. Vpliv Klobučarjevega pristopa k orglam, registraciji in interpretaciji so srž Perestegijevega orgljanja. Iskanje interpretacijen je ga je vodilo do znamenite pariške orglavke Marie Claire Alain, in do velikega slovenskega orglavca Huberta Berganta, s katerim je veliko delal pri interpretaciji obsežnih orgelskih del. Nagnjenost do skladb, ki so nastale v 19. in 20. stoletju mu je odprla pot do koncertnega udejstvovanja na mnogih velikih orglah doma in v svetu.

Do danes je Perestegi odigral več kot 300 solističnih koncertov, med temi pa je treba omeniti koncerte na orglah v koncertni dvorani Vatroslav Lisinski v Zagrebu, v Janačkovi dvorani v Brnu, v orgelski dvorani v Sočiju ter na festivalih orgelske glasbe katedralah v Salzburgu, Berlinu, Rigi, Moskvi, Ljubljani, Olomoucu, Bruslju, Helsinkih, Trstu, Gdansku, Varšavi, Fromborku, Kopenhagnu – Roskilde, Münstru ter v vseh hrvaških katedralah in še posebej v zagrebški, kjer je imel številne koncerte. Nastopil jr tudi v Avstraliji, kjer je leta 2005 koncertiral v Sidneyju, Camberiju in Melbournu, leta 2006 je nastopil v ZDA, kjer je igral v New Yorku, Washingtonu, Bostonu, Chicagu in Wiliamsburgu. 2009. leta je imel solistični recital na velikih orglah katedrale Notre Dame v Parizu., Naslednji nastop v pariški cerkvi Notre Dame pa je napovedan 30. junija leta 2013. Od leta 1996 deluje kot izredni profesor za orgle na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Sudeluje v žirijah mednarodnih orgelskih tekmovanj in vodi mojsterske tečaje in seminarje o orgelski glasbi.

Kadar poskušamo predstaviti sodobno glasbo, ki naj bi vstopila v zgodovino, se srečamo z mnogimi težavami. Ne bi bilo prav, če bi te težave preveč poudarjali. Pa vendar naj ne bo odveč razmišljati o posebnostih, o karakteristikah in vplivih, ne glede na to, s katere strani prihajajo. Vizije skladb, ki nam jih dajejo skladatelji, pomenijo specifično, ki kaže svežino in vzrok nastanka ter dotika s časom, v katerem bivamo tudi mi – interpreti. Orgle in orgelska glasba je preživela, čeravno je bilo vmes ogromno težav; ta glasba je preživela obdobje, v katerem orgle niso smele biti popularne. In vendar so našle pot do poslušalcev in ne glede na ozadja pridobile naklonjenost poslušalcev. Skoraj ni skladatelja, ki ne bi v 20. stoletju napisal vsaj eno skladbo za orgle. Orgle in velike barvne možnosti so pritegnile mnoge skladatelje. Privabile so celo skladatelje mlajših generacij, ki ustvarjajo nova dela za orgle. Moj izbor del za orgle se ravna po skladateljih, ki so rojeni, in ki so delovali na vzhodnem delu sveta. Gre za majhen pregled bogatega orgelskega opusa iz tega področja.

O SKLADATELJIH

Primož RAMOVŠ (1921-1999)

Študij kompozicije je leta 1941 končal v razredu Slavka Osterca na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kasneje se je izpopolnjeval še v Sieni in v Rimu (Alfredo Casella). Študiral je tudi klavir in za ta instrument je zložil tudi svojo prvo skladbo, v Mozartovem stilu in v tonaliteti G dur. Prvo službo je leta 1945 dobil kot delavec knjižnice SAZU v Ljubljani, leta 1952 pa je postal njen predstojnik. Med leti 1948 in 1964 je poučeval na Ljubljanskem glasbenem konservatoriju.

Ramovševa glasbena zapuščina je velikanski skladateljski opus. Njegove začetne kompozicije so nastale v duhu neoklasicizma, kasnejše pod vplivom ekspresionizma in serialne glasbe. Končno pa je Ramovš začetnik slovenske glasbene avantgarde. Bil je redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, za svoje življenjsko delo pa je leta 1983 prejel Prešernovo nagrado.

Osebnostno optimističen in vedrega duha je skladbe spisal za vsakogar, ki ga je za to zaprosil. Deloval je tudi kot orglavec v Frančiškanski cerkvi v Ljubljani, bil je planinec in krepkega zdravja vse do smrti.

Ivan JEVIĆ (1947)

se je rodil v Beogradu. S posebno odliko je končal postdiplomski študij na tamkajšnji Akademiji za glasbo v razredu Stanojla Rajičica (1973). Izpopolnjeval se je pri O. Messiaenu na Pariškem konservatoriju in pri Alfredu Uhlu na Dunaju. Zmagal je na celi vrsti mednarodnih kompozicijskih tekmovanj, njegova dela so izvajali ugledni glasbeniki po vsem svetu. Bil je član vrste žirij mednarodnih tekmovanj, na katerih so bila njegova dela uvrščena med obvezne skladbe. Od 1997 do 1999 je poučeval na Federalni univerzi v mestu Pelotas (R.S.) v Braziliji. I. Jevtić je napisal več kot 100 kompozicij, zlasti komornih in koncertnih (več kot 20 koncertov za različne instrumente) ter simfonična dela. V Parizu so izdale njegove skladbe naslednje založbe: znamenite Editions A. Leduc, G. Billaudot in Chant du Monde ter v Švici Editions Bim. Njegovo glasbo je mogoče poslušati na več kot dvajsetih zgoščenkah izdanih v Srbiji, Franciji, Nemčiji, na Švedskem ter v ZDA in na Japonskem. Leta 2003 je postal član Srbske akademije znanosti in umetnosti v Beogradu.

Zdenek POLOLANIK (1935)

se je rodil v Brnu 20. oktobra 1935 in že za svojega študija vzbudil zanimanje zavoljo izjemnega skladateljskega talenta, ki je povezoval bogato, širokopotezno in značilno glasbeno invencijo z nenavadno zrelo kompozicijsko tehniko in bleščečo instrumentacijo. Tehtno glasbeno

izobrazbo je dobil z diplomo iz orgel v razredu Josefa Cernockyja na Brnskem konservatoriju in iz kompozicije na Janáčkovi akademiji izvedbenih umetnosti pri Vilemu Petrzelki in Theodorju Schaefferju. Pred tem sta bila njegova učitelja prav tako Janačkova učenca, Vladimir Malacka in František Suchy. Vsekakor pa je več ali manj podzavestno požlahnil svoj talent, in to-najbolj z lastnim, neodvisnim delom: s študijem posnetkov, analizo partitur in zlasti z drznimi rešitvami ustvarjalnih problemov, ki si jih je sam zastavil. Še relativno mlad je doživel izvajanje svojih skladb v mnogih deželah; predvajane, posnete in natisnjene so bile velikokrat tudi v tujini. Med njihovimi izvajalci je najti številne vidne dirigente, soliste in ansamble, nemalokrat mednarodnega slovesa. Pololanikovo delo se vseskozi razvija na treh področjih: koncertna: glasba in baleti, duhovna glasba in scenska glasba. Skladatelj, ki z družino živi v Ostrovacih pri Brnu, si je izbral poklic svobodnega umetnika in vse do dandanes ostaja aktiven.

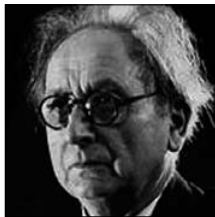
Luboš SLUKA (1928)

je leta 1959 diplomiral na Akademiji izvedbenih umetnosti v Pragi (AMU), in sicer iz kompozicije pri J. Ridkyju in P. Borkovcu ter iz filmske glasbe pri V. Trojanu. Po žametni revoluciji v novembru 1989 je sodeloval pri ustanovitvi Društva skladateljev, ki je postalo del Zveze čeških skladateljev, koncertnih umetnikov in muzikologov. Izvolili so ga za prvega predsednika programskega komiteja, februarja 1992 je postal predsednik Društva skladateljev in januarja 1995 predsednik celotne Zveze glasbenih umetnikov in znanstvenikov (AHUV). Slukin opus je obsežen in raznovrsten. Prednjačijo komorna dela, skladatelj pa posveča veliko pozornost vokalni in vokalno-instrumentalni glasbi, filmski in televizijski produkciji ter orkestralni in tudi popularni glasbi. Napisal je veliko del za otroke, mladino in glasbene amaterje. L. Slukova glasba se ni nikoli uklonila tehnikam Nove glasbe, ampak - ob njihovi asistenci - sledi najboljšim tradicijam klasikov 20. stoletja, zlasti estetiki in kompozicijskemu stilu Leoša Janáčka in resnično globoki občutljivosti glasbe J. Suka in B. Martinůja.

Feliks NOWOWIEJSKI (1877 – 1946)

Poljski skladatelj, dirigent, koncertni organist in glasbeni pedagog. Pisal je orkestralna, dramska, vokalna in cerkvena dela. Rojen je bil v Wartenburgu (danes Barczewo). Umrl je v kraju Poznań, Poljska.

Naji HAKIM (1955)

Od 1983 do 1993, je bil prvi organist bazilike Presvetega Srca v Parizu, nakar je v cerkvi Sv. Trojice nasledil O. Messiaena, od 1993 do 2008. Sedaj je profesor glasbene analize na Conservatoire National de Région de Boulogne-Billancourt in gostujoči profesor Kraljevske akademije za

glasbo v Londonu. Diplomiral je tudi na Visoki šoli za telekomunikacije v Parizu, je član Consociation Internationalis Musicae Sacrae v Rimu in častni doktor pontifikalne univerze Saint-Esprit, Koslik, v Libanonu. Njegova Svetost, Benedikt XVI, mu je po-delil Augustae crucis insigne pro Ecclesia et Pontifice za njegovo. predano delo v dobro Cerkev in Svetega Očeta Njegov opus vključuje instrumentalno, simfonično in vokalno glasbo.

Josip MAGDIĆ (1937)

Hrvaški orglavec, skladatelj, muzikolog, publicist, prevajalec, glasbeni kritik in pedagog. Diplomiral iz kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani, leta 1966 je dokončal podiplomski študij. Dirigiranja se je učil pri D. Švari. Leta 1964 je postal član Društva slovenskih skladateljev. Od leta 1995 je redni profesor na Glasbeni akademiji v Zagrebu.

Andelko KLOBUČAR (1931)

Hrvaški muzikolog, skladatelj, pedagog in akademik. Klobučar je predavatelj na Glasbeni akademiji in Katoliški teološki fakulteti v Zagrebu; je član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti. Je tudi stalni organist zagrebške katedrale.

6. UNICUM

Petek, 12. oktobra 2012 ob 19.30, Ljubljana

Velika dvorana Konservatorija za glasbo in balet Ljubljana

Trobilni ansambel Akademije za glasbo

Dirigent: *izr.prof.mag. Dušan KRANJC*

PROGRAM

David BEOVIČ

*ST. JACOB'S MEMORIES**

Jani GOLOB

*IGRE**

Vladimir HROVAT

SINFONIETTA

Pavel MIHELČIČ

*NA REKI MOST**

Urška OREŠIČ

*POLETNA RAPSODIJA**

Helena VIDIC

*SUITA**

30

UNICUM

* krstna izvedba

O POUSTVARJALCIH ...

Trobilni ansambel Akademije za glasbo

Ta ansambel je bil ustanovljen 2007 in je nastal iz ideje, bodočim mladim profesionalnim glasbenikom omogočiti čim več glasbenih izkušenj na koncertnih odrih doma in tudi v tujini. Možnost predstaviti se z zelo raznolikim programom in v široki paleti sestave ansambla kakor tudi solističnih skladb.

Naš program sestavljajo skladbe skladateljev ki so pisali za takšne ansamble in pa seveda skladbe skladateljev ki so prirejene.

Delo z ansablom / *BRASS AG* / se ne omejuje samo na strokovni izvedbi programa, pač pa posvečamo veliko pozornosti samemu nastopu, izražanju in čim boljšem prilaganju na koncertnih odrih.

Vsekakor pa je naš namen tudi, pridobiti vse več mlade publike, ji pokazati veliko paleto glasbenega ognjemeta trobilnih instrumentov ter jo navdušiti za to vrst glasbe.

Dušan Kranjc

Dušan Kranjc je končal svojo glasbeno izobrazbo v Ljubljani in v Nemčiji pri prof. Branimirju Slokarju. Deset let je bil prvi pozavnist v orkestru Slovenske filharmonije in Mozarteum orkestra iz Salzburga. Sedaj deluje kot profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kakor tudi na šoli za glasbo v zgornji Avstriji. Živi v Salzburgu kjer solistično igra z orkestri ter duom s harfo. Je solo pozaunist orkestra Camerata Academica Salzburg, avstrijskega ansambla za moderno glasbo, MAS (Salzburški baročni ansambel) – Musica antiqua Salzburg. Od leta 1990 pa je bil član Juvavum Brass Quintetta. Glasbena pot ga vodi po mnogih glasbenih festivalih kot so: *Salzburške poletne igre / Salzburške adventne igre / Festival nove glasbe Bozen / Komorni Festival Allegro Vivo / Int. Glasbeni tedni Millstatt / Festival Sandstein & Musik Dresden / Bluval Straubing / Haydn Festspiele Eisenstadt / Jeunesse Musicales / Zeitgenoessischer Herbst / Musica Sacra Trient / Festival Ljubljana / Festival Lent Maribor / Groedener Musikwochen / Konzerte v Italiji, Sloveniji, Hrvaški, Srbiji, Franciji, Poljski, Nemčiji, Mexiku, Taiwan, USA, Israel...*

O SKLADATELJIH ...

David BEOVIČ (1977)

Na glasbeni šoli v Škofji Loki je začel z igranjem klarineta in klavirja. Glasbeno pot je nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani (teoretska smer), vzporedno pa obiskoval še gimnazijo v Škofji Loki. Po končanem srednješolskem izobraževanju se je vpisal na Teološko fakulteto, vzporedno pa se je vpisal tudi na študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani pri prof. Marijanu Gabrijelčiču. Leta 2000 je zaključil študij kompozicije v razredu prof. Pavla Mihelčiča, leta 2008 pa je dokončal tudi magistrski študij teologije. Deluje kot profesor glasbe na Gimnaziji Jurija Vege v Idriji in Šolskem centru v Ljubljani (Aškerčeva gimnazija).

Njegova dela so izvajali v številnih slovenskih krajih in v tujini (Trst, Berlin, Dunaj, Luzern, ...). Kot skladatelj je sodeloval na Noči slovenskih skladateljev, sklepnem koncertu Glasbenega julija na obali, na več koncertih v okviru cikla Mladi mladim, Svetovnih glasbenih dnevih, ...

ST. JACOB'S MEMORIES

Skladba *St. Jacob's Memories* je nastala ob pomembnem življenjskem mejniku. Nena-
vadni naslovi so povezani z občutki, ki so nastali ob spremembi življenjskega prostora. Tisti, ki svoj vek preživljajo na materinih prsih, ne bodo razumeli. Angleži pravijo: »Dom je dom, četudi ni domače.« Človek v sedmih letih požene močne korenine in stke številna prijateljstva. Spozna vsak kamen in grm ter mirno spi ob hrupu cest in tovarn. Za prijateljstva ne vem, so pa korenine iztrgane, kamenje in grmičevje drugačno, tovarne ni, ceste zvenijo v drugih barvah. Sprašujem se, kako hudo je tistim, ki bi radi zapustili prsi, pa jih ne morejo. Četudi so pridni, sposobni in pošteni. Tudi nam ne bi uspelo brez pomoči. Pradedovo darilo pravnuku. Zapozneli dotik mrtvega.

Jani GOLOB (1948)

Skladatelj in pedagog, deluje na širokem področju glasbene ustvarjalnosti, ki sega od komorne, orkestralne do vokalno instrumentalne, filmske in scenske glasbe.

IGRE

Igre za trobilni ansambel so 4 stavčna skladba, ki se poigrava s tehničnimi, barvnimi in seveda tudi muzikalnimi atributi tega zanimivega ansambla trobil in tolkal.

Vladimir HROVAT (1947)

Po dedku organistu, po očetu trompetistu in akordeonistu z nekaj skladateljskega opusa, sem se v tretjem kolenu družinskega profesionalnega ukvarjanja z glasbo – le-to zdaj zajema že dobro stoletje – pojavil še jaz, kot profesionalni violinist, ki je več kot štiri desetletja preigral v Simfonikih RTV Slovenija, obenem igral še na mnoga druga glasbila, med katerimi ustna harmonika ostaja še vedno moj solistični koncertni inštrument, že od malega pa sem se ukvarjal tudi s skladateljevanjem. Tako moj opus zajema pisano paleta skladb različnih glasbenih zvrsti, povečini sicer sodijo v t.i. resno glasbo, zasedbe pa so tako solistične kot komorne, pa zborovske, simfonične in celo tamburaške. Prav za takšno zasedbo sem lani prejel doslej zadnjo med kar nekaj skladateljskimi nagradami, ki so se nabrale med mojimi že tudi kar nekaj življenjskimi desetletji.

SINFONIETTA

Sinfonietta ima malce nenavadno zgodovino, saj njene korenine izvirajo iz že leta 1963 nastale skladbice za srednješolski klavirski trio, v katerem sem sam igral violino. Bil je to čas moje zagledanosti v t.i. simfonični jazz. Petnajst let kasneje sem ugotovil, da bi se njen material dalo »spraviti v red« in ga na novo uporabiti. Tako je nastala Sonatina za trobilni kvintet. Leta 1993 pa se je pojavil javni anonimni natečaj RTV Slovenija za skladbo v počastitev slovenskega Dneva samostojnosti (danes še: »in enotnosti«), ki je med predpisanimi možnimi zasedbami ponujal tudi trobilni orkester. Takoj se mi je posvetilo, da bi v takšni zasedbi lahko oblikovno in instrumentalno dopolnjena skladba res polnokrvno zaživela. In prepričala je ugledno komisijo, ki ji je dodelila glavno nagrado. Naslednje leto so jo v okviru abonmajskega koncerta krstno izvedli člani Simfonikov RTV Slovenija pod vodstvom Liorja Shambadala, kmalu zatem pa jo je natisnil specializirani švicarski založnik literature za trobila Mark Reift. Veselim se že mladostnega žara ljubljanskih »akademcev« na letošnjem UNICUM-u!

Pavel MIHELČIČ (1937)

Skladatelj, glasbeni kritik in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je leta 1963 diplomiral iz kompozicije, podiplomski študij na isti ustanovi - pri profesorju M. Bravničarju - pa leta 1967. V slovenskem prostoru je priznan tudi kot najtehtnejši glasbeni kritik in organizator koncertnih dogodkov (festival *Musica Danubiana* / UNICUM).

Deloval je kot profesor na Srednji glasbeni šoli v Ljubljani (1963–1982), bil je dolgoletni urednik oddaj resne glasbe na Radiu Slovenija. Od leta 2003 je umetniški vodja festivala UNICUM, predsednik Slovenske sekcije Mednarodnega združenja za sodobno glasbo – ISCM, član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev, profesor za kompozicijo in glasbeno teoretične predmete. Bil je tudi dekan Akademije za glasbo v Ljubljani.

Pavel Mihelčič komponira za raznovrstne zasedbe, predvsem komorne in orkestralne, kjer prideta do izraza preglednost in muzikalna prepričljivost. Mnoge njegove skladbe so prežete z ljudsko motiviko. Njegov opus zajema dela orkestralne, scenske, vokalno instrumentalne, komorne in solistične glasbe. Za svoje delovanje je prejel številne nagrade in priznanja (nagrada Prešernovega sklada (1979), Župančičeva nagrada (1984), Red za zasluge s katerim ga je odlikoval predsednik RS g. Janez Drnovšek, za pripravo in vodenje mednarodnega festivala Svetovni glasbeni dnevi – Slovenija 2003 (2006), Kozinova nagrada DSS za zaokrožen simfonični opus na tematiko Bele krajine (2007)).

NA REKI MOST

Pred več kot desetimi leti sem v Manchesteru slišal orkester trobil. Bil je izvrsten. In še ena podrobnost: orkester so sestavljala mlada dekleta, slušateljke Visoke šole za glasbo v Manchesteru. Na trobente, rogove, pozavne, na tubo in tolkala so igrale dvajsetletnice. Ognjevito, temperamentno. Od takrat se pogosto razmišljal, da bi za tak sestav napisal novo kompozicijo. Misel je dozorevala skoraj vedno, kadar sem prečkal most čez rečico Gradaščico. Pa sem se domisli naslova: Na reki most

Urška OREŠIČ (1981)

Je leta 2005 z odliko diplomirala iz študija kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani (mentor prof. Pavel Mihelčič), leta 2009 iz klavirja (mentor prof. Andrej Jarc), 2011 pa zaključila še podiplomski magistrski študij iz kompozicije. V času študija je bila Zoisova štipendistka, za svoje skladbe, ki jih je predstavila na dveh avtorskih večerih, je leta 2005 prejela študentsko Prešernovo nagrado. Njen skladateljski opus obsega različna solistična, zborovska, komorna in orkestralna dela. Med najpomembnejša dela si šteje: več samospevov in skladb za glas v različnih zasedbah (*Zdravica Stari trti*, *Zgubljena vera...*), priredb slovenske ljudske pesmi (*Sem deklica mlada, vesela; Rožce...*), *Vitis Vinifera* – programska glasba o vinski trti, *Triton* za orkester, *Kremenov kamen s sonca* za moški oktet, več muzikalnih songov na besedila Ferija Lainščka (*Demoni, Afrodita, Biciklin...*) idr. Urška Orešič deluje kot vsestranska glasbena umetnica: skladateljica, pianistka, korepetitorka in peva različnih glasbenih zvrsti. Deluje tudi kot pedagoginja in korepetitorka na Glasbeni šoli Antona Martina Slomška v Mariboru.

POLETNA RAPSODIJA

Poletna rapsodija (Summer Rhapsody) je rapsodija na trenutno kulturno dogajanje v državi; obravnava glasbene ideje na zanimiv in humoren način. Sestavljena je iz šestih kontrastnih delov, ki se na klasičen način spogledujejo z jazz glasbo in glasbe iz Amerike: *Intro – Cha Cha – Bulgarian Sketch – Boogie-woogie – Chanson – Temper Choral*. Ideja je nastala ob zrelem poletju in odseva pozitivizem k strmenju v prihodnost.

Helena VIDIC (1987)

je letos uspešno zaključila študij kompozicije (mentor red. prof. Pavel Mihelčič), še vedno pa je vpisana na študij dirigiranja (mentor red. prof. Milivoj Šurbek) na Akademiji za glasbo. Skladateljski opus Helene Vidic obsega dela na področju orkestralne, komorne, scene, vokalne in tamburaške glasbe, ustvarja pa tudi priredbe za vse zasedbe in žanre. Za opero *Izgubljeni nasmeh* je leta 2009 prejela Prešernovo nagrado Akademije za glasbo.

SUITA

Suita za trobilni ansambel nima veliko skupnega s tipično baročno suito. Nekateri stavki imajo plesni karakter, drugi spet ne. Skladba v štirih stavkih (INTRADA, FANTAZIJA, INTERMEZZO, BURLESKA) z nekoliko manj resnim značajem zraste iz umirjenih, spevnih, nekoliko sanjavih melodij preko malo bolj nemirnega stavka, kjer prevladuje ritmični element, do zadnjega – živahnega in mladostnega...

NAPOVEDUJEMO

**POGOVORI
S SKLADATELJI**
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Skladatelj: Darijan BOŽIČ

Pogovor vodi: dr. Sonja Kralj Bervar

Sreda, 24. oktobra 2012 ob 18.00, Ljubljana
Osterčeva soba Društva slovenskih skladateljev

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6/I, Ljubljana
Telefon: 01/241 56 64, 041/562 144
Elektronska pošta: koncert@dss.si
www.dss.si

